

بررسی نقش منظر شهری در حضورپذیری افراد در فعالیت های شبانه شهر

آیدا موسی زاده^{1،N}، علیرضا عبدالله زاده²

1- گروه شهرسازی، واحد بیضاء، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضاء، ایران.

Moosazadeh.aida@gmail.com

2- گروه شهرسازی، واحد صفاشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، صفاشهر، ایران.

Abdolahzadeh.a@yahoo.com

چکیده

فضاهای شهری عرصه هایی هستند که زندگی جمعی در آن ها جریان دارد. امروزه، فضاهای شهری در جایگاه والای خود مورد توجه کافی قرار نگرفته اند و پاسخ گویی به نیازهای انسان و تأمین آسایش در سایه ی انعطاف پذیری عملکردی آن نادیده گرفته شده است.

منظر شهری به دلیل ماهیت عینی خود توسط حواس بشر قابل درک می باشد، که تغییر تدریجی منظر شهری در بازه های زمانی مختلف بر نحوه ی این ادراک تأثیر گذار است. علاوه بر آن دو عامل حضورپذیری افراد و فعالیت های شبانه بر کیفیت ادراک منظر شهری مؤثرند.

این نوشتار لزوم توجه عمیق به شناخت این تأثیرات بر منظر شهری در طراحی و منظرسازی را اکیدا توصیه می نماید. یافته های این نوشتار به این امر دلالت دارد که از طریق بررسی چگونگی و میزان تأثیرات دو عامل حضورپذیری افراد و فعالیت های شبانه بر ادراک منظر شهری، می توان به اصول و استنتاجات کاربردی طراحی در زمینه منظرسازی دست یافت. در این راستا ارتقاء و بهبود کیفیت منظر شهری سبب افزایش حضورپذیری و انعطاف کارکردی فضا می گردد که این امر فعالیت های شبانه را نیز دربر می گیرد.

واژگان کلیدی: فضای شهری، کیفیت فضای شهری، منظر شهری، طراحی شهری، فعالیت های شبانه

1. مقدمه

شهر مکان پیدایش شکل برونی یا چهره شناساننده رویدادها و نهضت ها و شکوفایی های اجتماعی و هنری و تحولاتی است که در پی به میان آمدن شیوه های جدید تولید رخ نموده اند. شکل شهر بازگوکننده زندگانی یکایک شهروندان آن است، کسانی که هریک زندگی فردی و شخصی خود را پی می گیرند و به تناسب توان و نوع پیوندی که با محیط شهری برقرار می کنند، شکلی دگر به فضای زندگی انسان می دهد [1]. منظر یک شهر مجموعه ای از عوامل طبیعی و مصنوع است که تحت تأثیر ویژگی های خاص طبیعی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی آن شهر خاص شکل گرفته و محل به عینیت درآمدن مشخصات خاص آن شهر است.